

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

Pars secunda, pro animâ justâ & innocente.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

ut revivifcas; da denique nec mihi, nec tibi; fed Deo, fed Domino, fed Patri tuo. Hic, hic quidquid est filii patrisque simul in unum recollige, & prodigi personam, lacrymas, affectum iterum refer odio tui, amore Christi. *Sanguinem dedit, sanguinem debes;* (*Ambrosius.*) & si sanguinem, quantò magis lacrymas?

Pars secunda, pro animâ justâ & innocente.

Neque sic tamen existimes, quòd id ego tantùm à pœnitente requiram. Nam etsi innocentissimus audires; haud propterea deberes minùs: cùm multò majus beneficium sit à lapsu servari immunem, quàm ab eodem, ubi cecideris, exsolvi reum. res mira! plus debet, qui debiti minus contraxit; innocens fateor, at beneficii reus gratiæque majoris. Ille debet quod debet, iste debet quicquid non debet, debito ex indebito plañè infinito. Itaque duo debitores erant, quorum utrique fit grande donativum, alteri denariorum quinquaginta, alteri quingentorum. Quæritur, uter amori plus debeat amoris? respondebis cum Simone. Arbitror
cui

cui donatum amplius; & ego cum Christo:
Rectè iudicâsti. Sed audi quid adjiciam. si in-
 terrogentur ambo, ut Petrus olim: *Amas*
me? illo vociferante, *Amo;* nonne hunc muls-
 tō magis exclamare oportebit? *Domine, tu*
scis, quia amo te!

Ergò, anima sancta, anima fidelis, & ut
 volumus, innocens, ac per hoc verè sponsa
 Christi, ecce amici auscultant: eja, vox tua
 sonet in auribus nostris. Dicat soror tua
 Maria: *Serò amavi!* dicas tu: *Serò & amavi,*
& amabo! Illa sit ut turtur, inter avia sem-
 per gemens, semper sola: tu sis ut columba,
 super aurea tecta semper amans, semper uni-
 ca, nunquam sola. Illa præteriti memor, *anás*
thema sit à mundo: tu sollicita futuri, sis *anás*
théma Christo. Clamet illa: *Vetera transie-*
runt. Tu: *Omnia poma nova & vetera serva-*
vi tibi, dilecte mi. Tibi intellectum, volun-
 tatem, facultates, sensus, actus, actuūque
 radices; tibi vitam & vota; quod possum,
 quod donas, utcumque redono. Nec si mihi
 centum non dico linguæ sint aut ora, sed
 etsi tota cor essem, arderentque mecum
 omnia; æquarem unquam amando sponsa
 sponsum, infinitis etiam partibus victa. Sed
 hæc mihi tua de me victoria placet. Dexte-
 ram

ram ego victricem osculor. Epinicia cano,
 è tanto victrix, è quanto victa; & ideo sem-
 per victima. Unum est, unum, ô sponse,
 quod ante pôstque omnia supplex adoro;
 non regnum, non supplicium; neque hoc
 precor, neque illud deprecor. Rogâsti u-
 trùm amarem? & respondi cum Apostolo
 tuo; Tu scis quia amo te. ecce quod ambio,
 ut diligam Dominum Deum meum ex toto
 corde meo, ex totâ animâ meâ, & ex omnibus
 viribus meis, & ex omni mente meâ, in ater-
 num & ultra. Hoc est præceptum tuum, hoc
 votum meum, & summa votorum omni-
 um; hic Christianæ SAPIENTIÆ FINIS.

§. 2. EFFATA.

AMA, & fac quod vis.

Lex, modus, æterni finis amoris,

AMOR.

Amanti nihil grave.

Omnia fert qui amat: qui non amat
 omnia plangit.

*Fugum meum suave, & onus
 meum leve.*

Pondus amor; sed amor pondus, quo
 fertur in astra.

*Piger est, qui nihil amat; stultus, qui
 præ-*